

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ (ΓΛΚ)**

**ΑΡΙΘΜΟΣ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΩΣ : 343 / 2006
ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΤΜΗΜΑ Β'
Συνεδρίαση της 27^{ης} Ιουνίου 2006**

Σύνθεση :

Πρόεδρος : Χρήστος Τσεκούρας, Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Νομικοί Σύμβουλοι: Αλεξ.Τζεφεράκος, Νικ.Κατσίμπας,
Σπ.Δελλαπόρτας, Κων.Καποτάς, Ηλίας Ψώνης, Χρυσ. Αυγερινού.

Εισηγήτρια: Αικατερίνη Γαλάνη , Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.

Αριθμός ερωτήματος: 1110872 π.ε./8561 π.ε./B0010/ 11-1-2006 και
1048076/3573/B0010/19-5-2006 της Δ/νσης Δημόσιας Περιουσίας-
Τμήμα Β' της Γενικής Δ/νσης Δημ.Περιουσίας και Εθν.Κληρ/των του
Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών.

Περίληψη ερωτήματος: Αν στη θέση «Ορμος Νούσας» της ΒΙ.ΠΕ. Ν.
Βοιωτίας χωρεί, λόγω κατασκευής από την Ε.Τ.Β.Α Α.Ε. λιμενικών έργων και
προσχώσεων, επανακαθορισμός των οριογραμμών αιγιαλού-παραλίας, που
ζητάει πλέον η ΔΙΑ.ΒΙ.ΠΕ.ΘΙ.Β. Α.Ε., (διαχειριστικός φορέας της περιοχής),
με δεδομένο ότι, κατά την άποψη της ερωτώσας Υπηρεσίας, η υπόθεση είναι

εκκρεμής προ της ισχύος του Ν.2971/2001, οπότε έχουν εφαρμογή οι (συναφείς προς το θέμα) γνωμοδοτήσεις ΝΣΚ υπ' αριθμ. 314/1976 (Ολομ) και 415/1975, ή αν και στη συγκεκριμένη περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 12 παρ.4 του Ν.2971/2001.

Επί του ως άνω ερωτήματος το Β'Τμήμα του ΝΣΚ γνωμοδότησε ομόφωνα ως ακολούθως:

I. ΙΣΤΟΡΙΚΟ :

Από το έγγραφο ερώτημα και τα συνημμένα σ' αυτό στοιχεία προκύπτουν τα εξής:

Με τις υπ' αριθμ. 4116/1988 (ΦΕΚ Δ'439/1988) και 6883/1989 (ΦΕΚ Δ' 733/89) αποφάσεις του Νομάρχη Βοιωτίας καθορίσθηκε ο αιγιαλός και η παραλία στη θέση “Ορμος Νούσας” Θίσβης Ν.Βοιωτίας.

Στην ως άνω περιοχή η Ε.Τ.Β.Α Α.Ε. δημιούργησε Βιομηχανική Περιοχή (ΒΙ.ΠΕ) και μετά από αδειοδότηση, δυνάμει της υπ' αριθμ. πρωτ/λου 5763/23-5-1988 απόφασης του Νομάρχη Βοιωτίας, - που εκδόθηκε βάσει των διατάξεων των άρθρων 60 του ΠΔ 11/12-11-1929 και 12 του ΑΝ 2344/1940 και της υπ' αριθμ. Δ.3399/873/26-7-1983 εγκυκλίου της Δ/νσης Δημοσίων Κτημάτων, Τμήμα Γ', του Υπουργείου Οικονομικών και δια της οπίας παραχωρήθηκε σ' αυτήν, για χρονική διάρκεια 50 ετών, η χρήση αιγιαλού, παραλίας και θαλασσίου χώρου, έναντι μισθώματος και υπό τους λοιπούς όρους που αναφέρονται σ' αυτήν -, κατασκεύασε λιμενικές εγκαταστάσεις (προσχώσεις-προβλήτες κλπ.), χωρίς να εκδοθεί το προβλεπόμενο στο άρθρο 9 του Α.Ν. 2344/40 Π.Δ. για την κατασκευή των προσχώσεων, κατά παράβαση και του σχετικού υπό στοιχ. ε όρου της προαναφερόμενης απόφασης.

Στη συνέχεια, τμήματα της χερσαίας εκτάσεως πωλήθηκαν σε Βιομηχανικές Επιχειρήσεις, όπως Σωληνουργεία Κορίνθου, ΧΑΛΚΟΡ, ΕΛΒΑΛ κ.α. , στις οποίες, με αποφάσεις του Υπουργείου Οικονομικών, παραχωρήθηκε η χρήση των υφισταμένων λιμενικών εγκαταστάσεων.

Οι εν λόγω επιχειρήσεις δια της ΔΙΑ.ΒΙ.ΠΕ.ΘΙ.Β. Α.Ε., διαχειριστικού φορέα της περιοχής, ζήτησαν από την Κτηματική Υπηρεσία Βοιωτίας (αίτηση αρ.πρωτ/λου 1216/5-10-2005), σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 παρ.9 του Ν.2971/01, τον επανακαθορισμό των ορίων αιγιαλού και παραλίας στις ήδη καθορισθείσες, με τις προαναφερόμενες αποφάσεις Νομάρχη Βοιωτίας, οριογραμμές, λόγω τεχνικών έργων και διεργασιών στην περιοχή, όπως αναφέρεται στην αίτηση.

Η ερωτώσα Υπηρεσία (Δ/νση Δημ.Περιουσίας- Τμήμα Β'), συμφωνώντας με το αίτημα επανακαθορισμού, έδωσε επανειλημμένα εγγράφως οδηγίες στην αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία Ν.Βοιωτίας, επικαλούμενη και τις 415/75 και 314/76 (Ολομ) γνωμοδοτήσεις του ΝΣΚ., ισχυριζόμενη ότι εφόσον οι προσχώσεις είχαν γίνει υπό το καθεστώς του προϊσχύοντος Ν.2344/40, δεν έχουν εν προκειμένω εφαρμογή οι διατάξεις της παρ. 4 άρθρου 12 του Ν.2971/2001.

Η αρμόδια Επιτροπή επανακαθορισμού, άρθρου 3 Ν.2971/2001, με το από 10-11-2005 πρακτικό της, απέρριψε ομόφωνα το αίτημα της ΔΙΑ.ΒΙ.ΠΕ.ΘΙ.Β. Α.Ε. : “επειδή για την κατασκευή των λιμενικών έργων στην περιοχή «΄Ορμος Νούσας» Θίσβης Ν.Βοιωτίας δεν έχουν εκδοθεί οι νόμιμες αδειοδοτήσεις, ισχύει το άρθρο 12 παρ.4 Ν.2721/01 και δεν είναι δυνατός ο επανακαθορισμός αιγιαλού και παραλίας στις θέσεις αυτές”.

Ενόψει της υπάρχουσας διχογνωμίας μεταξύ, αφενός της Κτηματικής Υπηρεσίας Βοιωτίας και της Επιτροπής του άρθρου 3 Ν.2971/01 και αφετέρου της ερωτώσας Υπηρεσίας, υποβλήθηκε το υπό κρίση ερώτημα και συγκεκριμένα αν υφίσταται λόγος επανακαθορισμού του αιγιαλού ή όχι, ενώ με μεταγενέστερο έγγραφο διευκρινίστηκε ότι το ερώτημα συνίσταται στο εάν στη συγκεκριμένη περίπτωση, με δεδομένο ότι κατά την άποψη της ερωτώσας Υπηρεσίας η υπόθεση που αφορά είναι εκκρεμής (εννοεί κατά τη δημοσίευση του Ν.2971/01)), έχουν εφαρμογή οι υπ' αριθμ. 314/76 και 415/75

γνωμοδοτήσεις ΝΣΚ, (οπότε συντρέχει λόγος επανακαθορισμού του αιγιαλού),
ή οι διατάξεις του άρθρου 12 παρ.4 του Ν.2971/01.

II. α) Στα άρθρα 9 και 12 του προισχύοντος νόμου 2344/1940 Περι Αιγιαλού & Παραλίας (ΦΕΚ Α' 154) ορίζονται αντίστοιχα τα ακόλουθα:

Άρθρο 9

1. Δια β.δ/τος ειδικώς δι' εκάστην περίπτωσιν εκδιδομένου, προτάσει του Υπουργού Οικονομικών, μετά σύμφωνον γνώμην του ΓΕΝ και του κατά το άρθρο 26 συμβουλίου (* έχει ήδη καταργηθεί και αντικατασταθεί από την Επιτροπή Δημοσίων Κτημάτων, άρθρο 3 παρ.1 και 2 α.ν. 1925/51), δύναται να επιτραπεί εις το Δημόσιον η δημιουργία δια προσχώσεως επί της θαλάσσης νέου αιγιαλού ή παραλίας, οπότε ο παλαιός αιγιαλός ή παραλία, καθ' όσον μεν μέρος δεν προήλθον εκ συνεισφοράς ιδιωτών ή εκ δωρεάν παραχωρήσεως υπό δήμων, κοινοτήτων ή άλλων ν.π.δ.δ., δύνανται να εκποιώνται, ως και τα λοιπά κτήματα του Δημοσίου, καθ' όσον δε μέρος προέκυψαν εκ συνεισφοράς ιδιωτών ή δωρεάν παραχωρήσεως αποδίδονται εις τους συνεισενεγκόντας ή παραχωρήσαντας δωρεάν ταύτα.

2. Δια του αυτού β.δ/τος ορίζονται λεπτομερώς : 1) ο τρόπος κατασκευής του νέου αιγιαλού ή παραλίας, 2) η τυχόν ανάληψις της υποχρεώσεως ταύτης παρά νομικών προσώπων ή ιδιωτών επί εκχωρήσει εις τούτους ωρισμένων γηπέδων, και 3) ο τρόπος εκποιήσεως των γηπέδων ή της κατασκευής των έργων προσχώσεως, επιτρεπομένης εις πάσας τας ανωτέρω περιπτώσεις και της παρεκκλίσεως από των κειμένων διατάξεων».

ΣΗΜ: Σχετικές με την εφαρμογή του ως άνω άρθρου 9 είναι η υπ' αριθμ.415/75, και μετά από επαναφορά του ιδίου ερωτήματος προς εξέταση, η 314/76 (Ολομ) γνωμοδοτήσεις του ΝΣΚ, που έγιναν αποδεκτές από τον Υφυπουργό Οικονομικών και που η ερωτώσα Υπηρεσία θεωρεί ότι έχουν εφαρμογή στην υπό κρίση περίπτωση. Με τις εν λόγω γνωμοδοτήσεις έγινε δεκτό ότι στις περιπτώσεις προσχώσεων θαλάσσιας έκτασης, που έγιναν

παράνομα, δηλ. δίχως να εκδοθεί το υπό του άρθρου 9 του α.ν. 2344/1940 προβλεπόμενο Π.Δ/γμα, δεν απαιτείται η εκ των υστέρων έκδοση του προαναφερομένου Π.Δ/τος.

Στις περιπτώσεις αυτές η χερσαία ζώνη (γήπεδο) , που δημιουργήθηκε δια προσχώσεων επί της θαλάσσης είτε από φυσικά αίτια είτε από ανθρώπινες ενέργειες, νόμιμες ή παράνομες, πέραν της ζώνης του αιγιαλού, ανήκει στην ιδιωτική περιουσία του Δημοσίου και ως εκ τούτου πρέπει οι αρμόδιες Υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, μετά τον καθορισμό του αιγιαλού από την αρμόδια Επιτροπή, να προβαίνουν στην κατάληψη, δια πρωτοκόλλου, και καταγραφή αυτής, μετά του παλαιού αιγιαλού, ως κτήματος του Δημοσίου, στα τηρούμενα βιβλία δημοσίων κτημάτων των εκτάσεων.

Άρθρ.12

«1. Εκτέλεσις επί του αιγιαλού ή της παραλίας έργων εξυπηρετούντων βιομηχανικούς, εμπορικούς ή άλλης φύσεως σκοπούς, περί ων προβλέπουσιν αι κείμεναι διατάξεις, γίνεται πάντοτε κατόπιν αποφάσεως του υπουργού των Οικονομικών, εκδιδομένης μετά σύμφωνον γνώμην του γενικού επιτελείου ναυτικού και του κατά το άρθρο 26 του παρόντος νόμου συμβουλίου.

2. Εάν τα κατά την προηγουμένην παράγραφον έργα πρόκειται να εκτελεσθώσιν εντός της περιοχής ζωνών εμφανίσεως λουτροπόλεων και τόπων θερινής ή χειμερινής διαμονής, η εκτέλεσις αυτών γίνεται κατόπιν κοινής αποφάσεως του υπουργού Οικονομικών και του υφυπουργού Τύπου και Τουρισμού.

3. Διά των αποφάσεων, δι' ων επιτρέπεται η κατά το παρόν άρθρον εκτέλεσις έργων, δύνανται να τίθενται οιοιδήποτε όροι ή περιορισμοί διά λόγους ασφαλείας ή δημοσίας ανάγκης ».

β) Ήδη από 19-12-2001 ισχύει ο Νόμος 2791/2001 (ΦΕΚ Α'285) "Αιγιαλός, Παραλία & άλλες διατάξεις", στον οποίο το πρώτον προβλέπεται ρητά διαδικασία επανακαθορισμού οριογραμμής αιγιαλού και παραλίας, μόνο

σε περίπτωση εμφιλοχωρήσεως σφάλματος κατά τον αρχικό καθορισμό, ως ακολούθως:

Άρθρο 5 (παρ.9-10)

«9. Σε περίπτωση εσφαλμένου καθορισμού της οριογραμμής του αιγιαλού ή του παλαιού αιγιαλού ή της παραλίας, επιτρέπεται ο επανακαθορισμός κατά τη διαδικασία του παρόντος άρθρου. Η διαδικασία για τον επανακαθορισμό κινείται είτε αυτεπαγγέλτως από την Κτηματική Υπηρεσία, είτε ύστερα από αίτηση κάθε ενδιαφερομένου και προσκόμιση στοιχείων, που να αποδεικνύουν το σφάλμα του πρώτου καθορισμού. Ο επανακαθορισμός της παραλίας, εφόσον συνεπάγεται μείωση της ζώνης της παραλίας που είχε αρχικώς καθορισθεί, επιτρέπεται μόνον αν δεν έχει συντελεσθεί η σχετική αναγκαστική απαλλοτρίωση.

10. Η προηγούμενη παράγραφος έχει εφαρμογή και στις περιπτώσεις, κατά τις οποίες τα όρια του αιγιαλού, παλαιού αιγιαλού ή παραλίας έχουν καθοριστεί με βάση τον α.ν. 2344/1940».

Περαιτέρω στο Ν.2917/01 δεν υπάρχει γενική διάταξη σχετικά με τις προσχώσεις, παρά ταύτα γίνεται αποσπασματική μνεία περί προσχώσεων σε ορισμένα άρθρα, όπως στο άρθρο 12 παρ.4, όπου ορίζεται ότι:

“4. Αν γίνουν προσχώσεις χωρίς άδεια ή με υπέρβαση της άδειας ή δεν εκτελούνται νόμιμα τα σχετικά έργα, δεν επιτρέπεται η αναχάραξη του αιγιαλού ή της παραλίας. Οι εκτάσεις που δημιουργούνται από τις προσχώσεις αυτές θεωρούνται αιγιαλός”, και το άρθρο 23 όπου ορίζεται ότι: « Όλα τα γήπεδα που σχηματίζονται από προσχώσεις, φυσικές ή τεχνητές, στη θάλασσα ή τον αιγιαλό, ή στα πλαίσια έργων, που εκτελούνται με δαπάνες των φορέων διοίκησης και εκμετάλλευσης λιμένα, ανήκουν κατά κυριότητα στο Δημόσιο και χρησιμεύουν, εφόσον περιληφθούν στη ζώνη λιμένα, για τους σκοπούς αυτού και γενικά για δημόσιες ανάγκες».

Στο άρθρο 3 παρ.1 του αυτού νόμου (2971/01) ως «Παλαιός Αιγιαλός» ορίζεται η ζώνη της ξηράς που προέκυψε από τη μετακίνηση της ακτογραμμής

προς τη θάλασσα , οφείλεται σε φυσικές προσχώσεις ή τεχνικά έργα και προσδιορίζεται από τη νέα γραμμή αιγιαλού και τα όρια του παλαιοτέρου ρφισταμένου αιγιαλού και στο άρθρο 14 παρ.1 “Παραχώρηση αιγιαλού, παραλίας για εκτέλεση έργων” ότι : « Η παραχώρηση του δικαιώματος χρήσης αιγιαλού- παραλίας, συνεχόμενου ή παρακείμενου θαλάσσιου χώρου ή του πυθμένα για την εκτέλεση έργων, που εξυπηρετούν εμπορικούς, βιομηχανικούς, συγκοινωνιακούς, λιμενικούς ή άλλου είδους σκοπούς, που προβλέπονται από τις κείμενες διατάξεις, γίνεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών κατά τη διαδικασία που προβλέπει η επόμενη παράγραφος....».

Τέλος, στο άρθρο 27 (παρ.9-10) ορίζεται ότι:

«9. Για έργα που αναφέρονται στην παρ.1 του άρθρου 14 και έχουν γίνει πριν από την ισχύ του παρόντος νόμου στον αιγιαλό, την παραλία ή τη θάλασσα, χωρίς άδεια ή με υπέρβαση αυτής, είναι δυνατόν μετά από αιτιολογημένη κρίση της Διοίκησης, να εκδοθεί γι' αυτά η σχετική άδεια κατά τη διαδικασία του άρθρου 14 του παρόντος νόμου, εφόσον δεν παραβιάζονται οι ισχύουσες σχετικές διατάξεις, εφόσον συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις έκδοσης της άδειας αυτής και υποβληθεί προς τούτο αίτηση στην αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία εντός αποκλειστικής προθεσμίας τριών (3) μηνών από την ισχύ του παρόντος νόμου. Η αίτηση αυτή συνοδεύεται από.....Εντός περαιτέρω αποκλειστικής προθεσμίας απαιτείται, για την έκδοση της απόφασης του Υπουργού Οικονομικών επί της πιοπάνω αίτησης.....Για τη νομιμοποίηση των πιοπάνω έργων καταβάλεται προηγουμένως η αποζημίωση για την αυθαίρετη χρήση του αιγιαλού ή παραλίας σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

10. Προκειμένου για έργα που αναφέρονται στην παρ. 1 του άρθρου 14 , τα οποία έχουν κατασκευαστεί στον αιγιαλό, την παραλία ή τη θάλασσα μέχρι την ισχύ του παρόντος νόμου από το Δημόσιο, Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α. , η κατά την προηγουμένη παραγρ. αίτηση έκδοσης της σχετικής άδειας, μπορεί να υποβληθεί μέσα σε δύο (2) έτη από την έναρξη ισχύος αυτού του νόμου.

(***Με την παρ.16 άρθρου 46 Ν.3220/2004, ΦΕΚ Α 15/28/1/2004, ορίζεται ότι: « Η προθεσμία που ορίζεται στις παραγρ. 9 και 10 του άρθρου 27 του Ν.2971/01 παρατείνεται μέχρι 31/12/2004») και στο άρθρο 34 παρ.2 «Μεταβατικές και τελικές διατάξεις» «2. Εξακολουθούν να διέπονται από τις ισχύουσες, μέχρι την έναρξη του νόμου αυτού διατάξεις, οι εκκρεμείς υποθέσεις που αφορούν τον καθορισμό αιγιαλού και παραλίας, καθώς και συναφή θέματα».

III. α) Σχετικά με την ερμηνεία της παρ. 2 του άρθρου 34 του Ν.2971/01 έχει εκδοθεί η υπ' αριθμ. 252/2002 γνωμοδότηση του παρόντος Τμήματος ΝΣΚ με την οποία γίνονται δεκτά, μεταξύ άλλων, και τα εξής:

Στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας ως «υπόθεση» θεωρείται κάθε ζήτημα, που δημιουργείται μετά από αίτηση του διοικουμένου ή αυτεπαγγέλτως από τη διοικητική αρχή και είναι σχετικό με την άσκηση των αρμοδιοτήτων των διοικητικών οργάνων. Επομένως η υποβολή της ως άνω αιτήσεως του διοικουμένου καθιστά εκκρεμή την υπόθεση στην διοικητική διαδικασία έως ότου εκδηλωθεί η αναμενόμενη διοικητική ενέργεια, ή να εκδοθεί επ' αυτής της υπόθεσης προβλεπόμενη διοικητική πράξη.

Ως εκκρεμείς υποθέσεις που αφορούν την εκτέλεση έργων επί του αιγιαλού ή της παραλίας, νοούνται κατ'αρχήν, όπως υποστηρίζεται και από τη Διοίκηση, εκείνες οι υποθέσεις εκτέλεσης έργων επί του αιγιαλού και παραλίας, για τις οπίες πριν από την έναρξη ισχύος του Ν.2971/01 έχει υποβληθεί αίτηση με τη σχετική μελέτη του έργου, χωρίς να απαιτείται άλλη περαιτέρω ενέργεια για τη θεμελίωση της «εκκρεμότητας».

Περαιτέρω γίνεται δεκτό ότι από την ερμηνεία των διατάξεων του άρθρου 1 παρ.3 και 14 παρ.1 του Ν.2971/01 προκύπτει ότι η πρόσχωση δεν είναι άγνωστη έννοια στο Ν.2971/01, αναφέρεται σε διάσπαρτες διατάξεις του νόμου αυτού, χωρίς όμως να υπάρχει πλέον στο νόμο αυτό, όπως στον ΑΝ 2344/40, γενικά ρύθμιση, ρυθμίζουσα τις προσχώσεις. Παρά ταύτα η τεχνητή πρόσχωση του αιγιαλού έχει τον χαρακτήρα τεχνικού έργου και μπορεί να

επιτραπεί πλέον ως έργο επί του αιγιαλού-παραλίας, συνεχομένου ή παρακειμένου θαλασσίου χώρου ή του πυθμένα, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις του άρθρου 14 του Ν.2971/01.

Γι' αυτό, προσχώσεις που εμπεριέχονται σε λιμενικό έργο, που πρόκειται να εκτελεστεί υπό την ισχύ του Ν.2971/01 και δεν ήταν εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του ως άνω νόμου, θα διέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 14 αυτού, με την επιφύλαξη ειδικών ρυθμίσεων, ενώ έργα εκκρεμή κατά την έναρξη ισχύος του Ν.2971/01, εμπεριέχοντα και πρόσχωση θαλασσίου χώρου, θα εξακολουθήσουν να διέπονται από ισχύουσες μέχρι την έναρξη του νόμου αυτού διατάξεις.

β) Τα λιμενικά έργα που έχουν κατασκευαστεί από την ΕΤΒΑ Α.Ε. στην περιοχή που καθορίστηκε αιγιαλός & παραλία, με την 4116/88 απόφαση του Νομάρχη Βοιωτίας, δεν πληρούν τις νόμιμες προϋποθέσεις διότι δεν εκδόθηκαν, ούτε το προβλεπόμενο από το άρθρο 9 Α.Ν.2344/40 Π.Δ. για τις προσχώσεις, ούτε απόφαση του Υπουργού Οικονομικών για την εκτέλεση των έργων (μη ολοκλήρωση της διαδικασίας).

Περαιτέρω, για τα έργα που έχουν κατασκευαστεί στην περιοχή που καθορίστηκε αιγιαλός και παραλία, με την 6883/1989 απόφαση του Νομάρχη Βοιωτίας, δεν έχει καν εκδοθεί απόφαση του Νομάρχη Βοιωτίας για παραχώρηση χρήσης αιγιαλού & παραλίας για εκτέλεση λιμενικών έργων, ούτε εν συνεχείᾳ το Π.Δ. για τις προσχώσεις και απόφαση του Υπουργού Οικονομικών για την εκτέλεση των έργων.

Σε κάθε περίπτωση, λοιπόν, τα έργα που έχουν γίνει σε όλο το μήκος της ακτογραμμής, όπου ζητείται επανακαθορισμός αιγιαλού, είναι εξ ολοκλήρου παράνομα, είναι αμφίβολο δε αν αυτά μπορούν να θεωρηθούν εκκρεμή, κατά τα ανωτέρω, προκειμένου να εξακολουθήσουν να ρυθμίζονται από το προϊσχύον καθεστώς του Ν.2344/40, διότι δεν προκύπτει ότι μέσα στο χρονικό διάστημα που μεσολάβησε από την κατασκευή τους, (έτη 1988-90), έως την έναρξη ισχύος του Ν.2971/01, (19-12-01), υποβλήθηκε στη Διοίκηση κάποιο

αίτημα σχετικά με αυτά, ώστε κατά την έναρξη ισχύος του τελευταίου νόμου να αναμένεται κάποια διοικητική πράξη ή ενέργεια.

Συνεπώς ως προς τα επίμαχα έργα θα έπρεπε να είχε ακολουθηθεί η διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 27 παρ.9 του Ν.2791/01, προκειμένου αυτά να νομιμοποιηθούν. Εφόσον, όμως, δεν έγινε ούτε αυτό, έχουν παρέλθει δε όλες οι προς τούτο ταχθείσες προθεσμίες, έχει εφαρμογή το άρθρο 12 παρ. 4 του Ν.2971/01, σύμφωνα με το οποίο δεν επιτρέπεται η αναχάραξη των οριογραμμών του αιγιαλού και της παραλίας και οι εκτάσεις που έχουν δημιουργηθεί από τις προσχώσεις θεωρούνται αιγιαλός.

Αλλά και αν ακόμη χωρούσε, στην υπό κρίση περίπτωση επανακαθορισμός, αυτός θα γινόταν πλέον σύμφωνα με τις ρυθμίσεις του ισχύοντος νόμου, εφόσον στον προϊσχύοντα νόμο, 2344/1940, δεν προβλέπονταν λόγοι ή διαδικασία επανακαθορισμού αιγιαλού ή παραλίας,(εν αντιθέσει προς τη ρητή πρόβλεψη του Ν.2971/01, άρθρο 5 παρ.9,10), οπότε θα ίσχυε και το άρθρο 4 παρ.2 & 3 της υπ' αριθμ.1089532 π.ε./ 8205 π.ε./ B0010/ 20-4-2005 K.Y.A. των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων “ Στοιχεία καθορισμού αιγιαλού και παραλίας” (ΦΕΚ 595/4-5-2005 τ.Β’), που εκδόθηκε στα πλαίσια του ίδιου νόμου και προβλέπει ότι :

«2. Για να ληφθεί υπόψη ένα τεχνικό έργο από την επιτροπή του άρθρου 3 του Ν.2971/2001, θα πρέπει αυτό να είναι νόμιμο. Στην περίπτωση αυτή ο αιγιαλός χαράσσεται στη νέα διαμορφωμένη κατάσταση της ακτής.

3. Στην περίπτωση που το έργο είναι παράνομο, αυτό δεν λαμβάνεται υπόψη κατά τον καθορισμό του αιγιαλού και ο αιγιαλός καθορίζεται στο αρχικό φυσικό του όριο που είναι δυνατόν να αναγνωριστεί ή που προκύπτει από άλλα στοιχεία».

Συνεπώς και πάλι προκύπτει ότι και πρακτικά δεν θα υπήρχε λόγος επανακαθορισμού του αιγιαλού, αφού, σύμφωνα με τα αμέσως προαναφερόμενα, η οριογραμμή του αιγιαλού θα παρέμενε στην ίδια θέση.

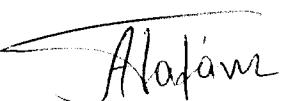
Κατόπιν των ανωτέρω το Β'Τμήμα του ΝΣΚ ομόφωνα γνωμοδοτεί ότι στη θέση “Όρμο Νούσας” στην περιοχή της ΒΙ.Π.Ε. Θίσβης Ν.Βοιωτίας , όπου έχει καθοριστεί αιγιαλός και παραλία με τις αριθμ. 4116/1988 (ΦΕΚ Δ'439/88) και 6883/1989 (ΦΕΚ Δ'733 /89) αποφάσεις του Νομάρχη Βοιωτίας, μέσα στον οποίο (αιγιαλό) έχουν κατασκευαστεί από την ΕΤΒΑ Α.Ε. παράνομα έργα (προσχώσεις, προβλήτες κλπ.), έχει εφαρμογή η παρ.4 του άρθρου 12 του Ν.2971/2001, σύμφωνα με την οποία δεν επιτρέπεται η αναχάραξη των οριογραμμών αιγιαλού και της παραλίας και οι εκτάσεις που έχουν δημιουργηθεί από τις παράνομες προσχώσεις θεωρούνται αιγιαλός.-

ΘΕΩΡΗΘΙΚΕ

ΑΘΗΝΑ 10 -7-2006

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΣΕΚΟΥΡΑΣ
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΝΣΚ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΓΑΛΑΝΗ
ΠΑΡΕΔΡΟΣ ΝΣΚ